EM 2026/59 – EM 2026/60
25/9-2026
Bo Martinsen

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi gennem supervision og lignende kan forbedre arbejdsforhold og arbejdsmiljø for de ansatte i daginstitutionerne
(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan nedbringe ventelisterne i daginstitutionerne.
(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Tak til Demokraatits Inatsisartutmedlem Pipaluk Olsen for de gode forslag.

For Demokraatit er daginstitutionerne en helt central del af et trygt og velfungerende samfund. Det er her, mange børn tager deres første skridt uden for hjemmet. Det er her, de møder fællesskabet, lærer at være sammen med andre og får en hverdag med omsorg, leg, udvikling og tryghed.

Derfor skal vi tage daginstitutionsområdet meget alvorligt. Når daginstitutionerne ikke fungerer godt nok, rammer det børnene. Det rammer forældrene. Og det rammer de ansatte, som hver dag løfter en af de vigtigste opgaver i vores velfærdssamfund.

Demokraatit mener grundlæggende, at børn skal mødes af trygge voksne i trygge rammer. Forældre skal kunne tage på arbejde eller uddannelse med ro i maven. Og de ansatte skal have ordentlige arbejdsvilkår, faglig støtte og en hverdag, hvor de ikke bliver slidt ned af et ansvar, som samfundet ikke giver dem gode nok rammer til at bære.

Derfor hænger de to debatter tæt sammen. Vi kan ikke tale om ventelister uden også at tale om personalet. Og vi kan ikke tale om personalets arbejdsmiljø uden også at tale om kapacitet, planlægning og de rammer, kommunerne har at arbejde inden for.

Når det gælder spørgsmålet om supervision og bedre arbejdsvilkår for ansatte i daginstitutionerne, er Demokraatit bekymret. Personalet i daginstitutionerne står ofte med børn, der har meget forskellige behov. Nogle børn kommer fra trygge hjem, andre fra sværere vilkår. Nogle har brug for ekstra støtte, ekstra ro og ekstra voksne omkring sig.

Det kræver meget af de ansatte. De skal både være omsorgspersoner, rollemodeller, faglige medarbejdere og trygge voksne for børnene. Hvis vi ønsker, at de skal kunne blive ved med at løfte den opgave, skal vi også passe bedre på dem. Supervision og faglig sparring må derfor ikke ses som en luksus. Det bør ses som et redskab til at skabe et sundere arbejdsmiljø, mindske udbrændthed og give personalet mulighed for at

reflektere over de svære situationer, de møder i hverdagen. Når vi støtter de ansatte, støtter vi samtidig børnene.

Det er ikke nok at sige, at børnene er vores fremtid, hvis vi ikke også prioriterer de mennesker, der hver dag passer på dem. Et godt arbejdsmiljø i daginstitutionerne er en investering i børns trivsel, i forældres tryghed og i hele samfundets sammenhængskraft.

Når det gælder ventelisterne til daginstitutionerne, er det også en alvorlig udfordring. I et velfungerende samfund skal forældre kunne tage en uddannelse, passe deres arbejde og forsørge deres familie uden at blive sat i en umulig situation, fordi der mangler daginstitutionspladser.

For lange ventelister skaber utryghed i familierne. Det kan ramme enlige forældre særligt hårdt. Det kan ramme studerende. Det kan ramme familier, der allerede står i en presset økonomisk situation. Og det kan i sidste ende betyde, at mennesker bliver holdt væk fra arbejde eller uddannelse, selvom de gerne vil bidrage. Det er ikke godt for familierne, og det er ikke godt for samfundet.

Demokraatit respekterer, at daginstitutionsområdet i høj grad er et kommunalt ansvar. Kommunerne kender de lokale forhold bedst, og løsningerne kan ikke nødvendigvis være ens over hele landet. Men Selvstyret og kommunerne bør kunne samarbejde om at finde bedre løsninger, uden at vi underminerer det kommunale selvstyre.

Det kan handle om bedre planlægning, mere gennemsigtighed, kapacitetsudvidelser, fleksible pasningsformer og en mere åben drøftelse af, hvordan pladser prioriteres. Børn med særlige behov skal naturligvis fortsat prioriteres højt. Men derudover er det relevant at drøfte, hvordan vi sikrer en ordning, der opleves fair, gennemskuelig og ansvarlig for familierne.

For Demokraatit handler begge debatter i sidste ende om tryghed. Trygge børn. Trygge forældre. Trygge medarbejdere. Og et samfund, hvor det er muligt at tage ansvar for sin familie, sit arbejde og sit liv.

Vi håber derfor på en god og konstruktiv debat om, hvordan vi sammen kan styrke daginstitutionerne til gavn for børnene, familierne og de ansatte.